

paa Raad, os, som ere kaldede til at være med paa Raad derom. Naar det endelig siges, at man for at tilfredsstille Statens Fornødenheder bliver nødsaget til at gribe til de opsparede Midler, da tror jeg, at vi Alle maa spørge, hvad er det for Fornødenheder, der bør tilfredsstilles, og som ville udkræve, at man tyer til denne Udvei. Det er ikke Fornødenheder, som vi agte at tilfredsstille. Det er Fornødenheder, den ærede Regjering stiller sig selv, og som den søger tilfredsstillet uden vor Medvirkning og imod vor Billie. Det er disse Indsigelser mod det Standpunkt, den høitærede Minister har stillet sig paa, som jeg tror bør fremkomme ved denne Leilighed overfor en saadan Udtalelse af den meget ærede Minister. — Hvad selve Lovforslaget angaar, da har jeg allerede sagt, at den Afgift, der her er Tale om, er en irrationel Afgift. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om, hvorvidt man fortrinnsvis maa søge denne eller andre Afgifter nedfat, idet jeg paa den anden Side er fuldstændig enig med den ærede Forslagsstiller i, at den betydelige Besparelse, som er indvunden ved Konverteringsloven, kræver ogsaa fra den høitærede Ministers Standpunkt en Kompensation, og jeg kan ingenlunde erkende, at der ved det Forslag, den høitærede Minister har fremsat angaaende visse Toldnedfættelser, vil fremkomme en saadan Kompensation. Beregningerne her ere for usikre til, at man kan dokumentere dem med Tal, men det er mit Skjøn, at der ikke ydes nogen Kompensation ved det Forslag, der er fremsat, naar det sættes i Forbindelse med den nævnte Lov angaaende Brændevinsafgiften.

H. Holt: Der er et Par Udtalelser af den høitærede Finansminister, som giver mig Anledning til et Par Bemærkninger. Det forekommer mig, at den høitærede Minister fremsatte nogle Anstuelser, som i og for sig kunde være rigtige, men naar han vilde se lidt længere bort, tror jeg, at han vilde komme til et ganske andet Resultat end det, han fremsatte. Den høitærede Finansminister har fremsat en Ting, som ganske vist ikke kan modsiges, nemlig at det er muligt, at Skattebyrden her i Danmark er lignet paa en efter europæiske Staters Forhold tilfredsstillende Maade. Jeg forstod den høitærede Minister saaledes, idet han henviste til Frankrig, hvor Skattebyrden er betydelig sværere end her, og naar vi sammenslignede det med Danmarks, skulde vi være overordentlig vel tilfredse. Den høitærede Finansminister betegnede dette ved særlig at henvise til de europæiske moderne Stater, at de fordrede en

saadan Fordeling af Skatterne, men hvis der var andre Stater, hvor Fordelingen af Skatterne var heldigere og bedre, saa forekommer det mig, at den høitærede Minister burde tage Exempler ogsaa derfra. Det maa sikkert være en Finansministers Pligt og Opgave at hjælpe til, at alle Omsetningsforhold i et Land kunne ske saa lempeligt og billigt som muligt. Efter min Mening er det ligeledes en Finansministers Pligt at overveje, hvilke Skatteobjekter der ere de bedste at beskattede, saaledes at det bliver lempeligere for hele Befolkningen. Dersom den høitærede Minister nu i Stedet for at se paa de saakaldte europæiske moderne Stater vilde betragte Skatteligningen, saaledes som den findes i de nyere moderne Stater, for Exempel i Amerika, vilde han se, at Forholdet der er et ganske andet. De Skattebyrder, som hvile paa Eiendoms- og Vandel her i Landet ere jo, som allerede fremhævet af flere ærede Talere, ganske betydelige, og hvis jeg ikke huster feil, saa beløbe alle de Udgifter, som ere forbundne med Eiendoms- og Vandel i de forenede Stater, sig til siger og skriver een Dollar. Hvergang en Mand sælger en Eiendom, saa er alle Skatter, Udgifter og Byrder ved denne Handel altsaa omtrent 4 Kroner. Dette virker meget oplivende paa Handel med Eiendomme, og Omsetningsforholdene forbedres og lettes selvfølgelig paa den Maade. Den ny Stats Regjering har altsaa fundet, at det var mere tidssvarende at behyrde andre Ting med Skatter, Noget, som ogsaa forekommer mig mere naturligt. De nyere Staters Skatteudvikling er baseret paa at beskattede Alt, hvad der hedder Luxusartikler. Jeg skal blot tillade mig at nævne, at naar en Mand gaar med et Guldbuhr iommen, maa han betale Skat deraf, og naar en Herremand kjører i en elegant Wienervogn, maa han betale Skat deraf. Det er ikke nødvendigt her at op-ræmme alle disse Luxusding, men Statskattesystemet derovre synes at være saa fortrinligt, at den uhyre Byrde, som den høitærede Finansminister meget godt veed, at de forenede Stater paatog sig ved Borgerkrigen derovre, er afviklet med enorme Summer. Jeg vil altsaa kun tillade mig at lede den høitærede Ministers Tanke videre end til de europæiske Stater for at se, om der ikke andre Steder skulde være Noget at lære. Jeg tænker dog, at vi ikke endnu ere komne saa vidt, at vi slet ikke ville tage Mønster af andre Lande, hvor vi finde noget Godt. Der er et andet Punkt, der blev fremsat af den ærede Minister, som jeg ogsaa tror, det kunde have Interesse at dvæle ved. Han udtalte overfor Forslagsstilleren af dette